

Mandatnotits
for
ILO's 99. Arbejdskonference

Genève

2010

Instruktion for den danske regeringsdelegation

Beskæftigelsesministeriet
Maj 2010

1. INDLEDNING	3	
2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER	3	
Konferencens komitéer med temadiskussioner:	3	
a. Komité om HIV/AIDS i arbejdslivet	3	
b. Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp (domestic workers)	5	
c. Komitéen om det strategiske mål beskæftigelse	8	
Øvrige emner	10	
d. Finansielle og administrative spørgsmål	10	
e. Applikationskomitéen	11	
f. Generaldirektørens rapport	12	
g. Den globale rapport om børnearbejde	12	
3. POLITISKE LANDESPØRGSMAÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN	13	
a. Burma	13	
b. De besatte palæstinensiske områder	15	
c. Andre lande	17	
4. BAGGRUND	18	
a. Den Internationale Arbejdsorganisation	18	
b. ILO's mandat	18	
c. ILO-konventioner og henstillinger	19	
d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger	19	
e. Dansk programsamarbejde med ILO	20	
5. DELEGATIONEN	21	
a. Regeringsdelegation	21	
b. Arbejdstagerdelegation	21	
c. Arbejdsgiverdelegation	21	
d. Folketingsmedlemmer.	22	
Bilag 1	ILO-organisationsdiagram	23
Bilag 2	Oversigt over dansk personale i ILO	24
Bilag 3	ILO's strategiske mål	25
Bilag 4	Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport	26
Bilag 5	Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO	27

1. INDLEDNING

Mandatnotitsen er udarbejdet til brug for regeringens delegation ved Den 99. Internationale Arbejdskonference, som afholdes den 2. til den 18. juni 2010 i Genève. Mandatnotitsen dækker de emner, der på forhånd er sat på Konferencens dagsorden. Eventuelle yderligere emner eller spørgsmål vil blive koordineret i Genève.

Dagsordenen for ILO's Internationale Arbejdskonference indeholder altid tre komitéer med tematiske diskussioner, der skifter fra år til år. I visse tilfælde er der tale om 2. behandlinger af emner, der har været behandlet på tidligere konferencer. Udover de tre temadiskussioner, er der en række faste punkter på dagsordenen, f.eks. den såkaldte Applikationskomité.

2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER

Konferencens komitéer med temadiskussioner:

a. Komité om HIV/AIDS i arbejdslivet

På arbejdskonferencen skal der være anden drøftelse af emnet HIV/AIDS i arbejdslivet med henblik på vedtagelse af en henstilling. På baggrund af landenes svar på et spørgeskema og diskussionen på arbejdskonferencen i juni 2009, foreligger et forslag til en tekst til en henstilling.

Formålet med henstillingen er at øge fokus både på nationalt og internationalt niveau, at fremme en fælles indsats blandt hovedaktørerne og øge virkningen af ILO's Code of Practice om HIV/AIDS and the world of work.

Baggrunden for initiativet er dystert. Siden 2001, hvor ILO lavede en Code of Practice om HIV/AIDS and the world of work, er antallet af voksne mellem 15 og 49 år og børn under 15 år, der lever med HIV, steget fra 29 millioner til 33 millioner, en stigning på 14 pct. Antallet af børn og voksne, der lever med HIV i Afrika syd for Sahara, er steget fra 20,9 til 22,5 millioner i 2007. 35 pct. af alle HIV smittede bor i det sydlige Afrika, der således er hårdest ramt af epidemien.

Adgangen til medicin og behandling er steget de senere år, men det er fortsat kun ca. 28 pct. af de, som har behov for behandling, der faktisk modtager behandling.

HIV/AIDS epidemien har og vil fortsat have alvorlige konsekvenser for "the world of work" og samfundet i det hele taget. HIV/AIDS epidemien er en hindring for at reducere fattigdom og for at opnå bæredygtig udvikling og decent work (ordentligt arbejde).

ILO's arbejde på HIV/AIDS-området skal først og fremmest ses i en udviklingskontekst, og det er i det lys, at den foreslåede henstilling skal ses.

I henstillingen lægges der op til, at medlemsstaterne vedtager nationale politikker og programmer om HIV/AIDS i arbejdslivet eller sikrer, at de beskæftigelsesmæssige aspekter er med i de politikker og programmer, der allerede eksisterer. Det foreslås, at alle arbejdstagere, også arbejdsløse, omfattes af henstillingen både på det private og offentlige område og i formelle og uformelle økonomier.

I henstillingen foreslås det, at det i nationale politikker og programmer sikres, at der ikke sker diskrimination af HIV/AIDS-smittede. Henstillingen omhandler endvidere emner som forebyggelse, adgang til medicin og behandling, støtte i form af hvilerum på arbejdspladser, privatliv og fortrolighed (forbud mod krav om testning eller screening), arbejdsmiljø, børn og unge, uddannelse, public service mm.

I henstillingen opfordres der bl.a. til, at nationale politikker og programmer skal gennemføres i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og i samarbejde med alle relevante parter, herunder andre myndigheder og implementeres via lovgivning, kollektive overenskomster mm.

Parternes holdning

DA finder, at sidste års drøftelse viste, at det er højst sandsynligt, at det endelige instrument bliver af den komplekse karakter, som man fra dansk side har arbejdet imod. DA finder på det grundlag, at instrumentets nytteværdi formentlig vil være begrænset.

LO og FTF kan tilslutte sig beskrivelsen af formålet og det overordnede forslag til dansk holdning. Det er helt centralt at støtte ILO's fokus på HIV/AIDS i arbejdslivet, og dermed være positiv over for et ILO-instrument om HIV/AIDS, idet arbejdspladserne er et centralt sted at sætte ind med viden, forebyggelse samt bekæmpelse af stigmatisering og udstødning.

LO og FTF deler derimod ikke Beskæftigelsesministeriets skepsis i forhold til at lade ILO-instrumentet beskæftige sig med adgang til medicin og behandling. Det er vigtigt ikke kun at se HIV/AIDS som et sundhedsproblem. Der er tværtimod et stort og akut behov for at anvende arbejdspladsen som platform for en indsats mod sygdommen og dens udbredelse og for at sikre de ansattes adgang til kvalificeret behandling.

I mange udviklingslande anvendes overenskomster allerede i dag som instrument til at sikre adgang til medicinske behandling på området, hvorfor LO og FTF finder det absolut relevant, at ILO beskæftiger sig hermed og opfordrer den danske regering til at støtte dette synspunkt.

Dansk holdning

Danmark er positiv overfor øgede bestræbelser i kampen mod HIV/AIDS og støtter ILO's fokus på HIV/AIDS i arbejdslivet.

Indsatsen for at bekæmpe HIV/AIDS har høj prioritet i Danmark, og udviklingsbistanden bruges bl.a. til den internationale kamp mod HIV/AIDS.

Danmark er også positiv overfor vedtagelsen af en ILO-henstilling om HIV/AIDS i arbejdslivet. Arbejdsmarkedets parter har en vigtig rolle til at få udbredt viden om forebyggelse

af HIV/AIDS. Arbejdspladserne et centralt sted at sætte ind med forebyggelse, bekæmpelse af stigmatisering mv., fordi den voksne del af befolkningen har daglig kontakt med arbejdspladserne. Fra dansk side er man derfor helt enig i, at arbejdspladsen er et essentielt sted i det nationale arbejde for at bekæmpe HIV/AIDS i udviklingslandene.

Det er endvidere positivt, at ILO i henstillingen sætter særlig fokus på kvinders situation.

Fra dansk side støtter man, at der i henstillingen lægges op til, at der i medlemslandene udarbejdes nationale politikker og programmer om HIV/AIDS i arbejdslivet i samarbejde med blandt andre arbejdsmarkedets parter.

Fra dansk side finder man, at henstillingen bør fokusere på HIV/AIDS and the world of work, som er områder, hvor ILO har "value added", og hvor ILO er i stand til at yde teknisk bistand til udviklingslandene. Danmark er derfor skeptisk overfor den fokus, der i henstillingen er på områder, der traditionelt ligger udenfor ILO's mandat, fx adgang til medicin for arbejdstagerne og deres familier og de nationale sundhedssystemer – på trods af det akutte behov der er på globalt plan og i det sydlige Afrika i særdeleshed. På sidste arbejdskonference forsøgte man forgæves fra dansk side at foreslå en formulering, der anerkendte behovet for adgang til medicin i arbejdsplads-regi, men som ikke lagde op til, at det er ILO's opgave at fremme adgang til medicin.

For så vidt angår spørgsmålet om at udvide Konvention nr. 111 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv finder man, at det må være op til medlemsstaterne selv at afgøre, om de ønsker at udvide anvendelsesområdet. I den forbindelse skal man gøre opmærksom på, at ILO konvention 111 ikke forbyder forskelsbehandling på grund af sygdom, og man kan diskutere om det er ligebehandling at fremhæve en alvorlig sygdom frem for andre alvorlige sygdomme, som man også kan dø af.

Under sidste års diskussion blev det tydeligt, at især de afrikanske lande ønskede så mange områder omfattet af henstillingen som muligt, hvilket har medført, at det foreliggende udkast er meget detaljeret og omfattende. Fra dansk side foretrækker man en henstilling med grundlæggende principper, der alene fokuserer på HIV/AIDS i arbejdslivet, som kan suppleres af ILO's udmærkede og detaljerede Code of Practice.

Der vil være EU-koordinering i komitéarbejdet. I 2009 blev EØS-landene inviteret til at deltage i EU-koordineringen på lige fod med EU-medlemmerne. Desuden koordinerede EU med den samlede IMEC-gruppe.

b. Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp (domestic workers)

På arbejdskonferencen skal der være en første drøftelse af emnet decent work for domestic workers (ordentligt arbejde for hushjælp) med henblik på vedtagelse af et ILO-instrument herom. På baggrund af landenes svar på et spørgeskema har ILO-sekretariatet udarbejdet forslag til vedtagelse af en konvention med ledsagende henstilling.

Formålet er en samordnet indsats for at forbedre de lovgivningsmæssige rammer på dette område, hvor en ny konvention skal etablere principper og rettigheder og tilbyde vejledning om reguleringen af hushjælp.

Domestic workers er en særligt sårbar arbejdstagergruppe, som allerede har været genstand for flere ILO-henstillinger og stor bevågenhed.

Husligt arbejde er et af de ældste og vigtigste erhverv for millioner af kvinder i hele verden. Dets oprindelse går tilbage til det gamle "herre-tjener"-forhold, men også med rødder i tidligere tiders historie om slaveri og kolonisering.

Ikke desto mindre er husligt arbejde som erhverv globalt set forblevet undervurderet og dårligt reguleret. Mange domestic workers oplever i dag at blive overanstrengt, underbetalt og at være uden reguleret beskyttelse. Regelmæssigt rapporteres om mishandling, misbrug og endog slavelignende tilstande, og i mange lande udføres husligt arbejde tilmed i vid udstrækning af børnearbejdere og sårbare grupper af vandrede arbejdstagere.

Baggrunden er også, at betalt husligt arbejde fortsat er en næsten usynlig beskæftigelsesform i mange lande. Dette kan skyldes, at husligt arbejde ikke foregår på fabrik eller kontor, men i hjemmet, hvor de ansatte, der overvejende er kvinder, tit oplever at arbejde i isolation.

I ILO-sekretariatets konklusioner lægges der op til, at medlemsstaterne vedtager en konvention, som skal sikre de grundlæggende rettigheder for domestic workers. Husligt arbejde foreslås defineret som arbejde, der udføres inden for et ansættelsesforhold i eller for en husstand eller husholdning, mens de omfattede lønmodtagere foreslås defineret som enhver person, der udfører husligt arbejde mod vederlag. I konventionen foreslås regulering af grundlæggende principper, herunder mindstealder, ansættelsesbevis, beskyttelse mod misbrug og chikane, arbejdstid, løn, arbejdsmiljø og social sikring samt særlig beskyttelse for vandrede arbejdstagere.

Konventionen foreslås suppleret af en henstilling, der berører emner såsom fortrolighed i personoplysninger og privatlivets fred, særlig regulering for unge arbejdstagere, skriftlig kontrakt for husligt arbejde, rådighedstid og natarbejde, betalt kost og logi, nationale foranstaltninger og politikker med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse og overvågning af området, herunder i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Parternes holdning

DA og KL er imod en detailregulering i form af en konvention, men kan støtte en ILO-henstilling om, at domestic workers ikke ekskluderes fra national ansættelseslovgivning. DA og KL har imidlertid udtrykt alvorlig bekymring for processen. DA finder, at det er vigtigt, at et instrument på området i sin reguleringssubstans bygger på eksisterende standarder og ikke "overbyder" eksisterende regulering. KL er alvorligt bekymret for konsekvenserne af en detailregulering i forhold til hjemmehjælpere og tilsvarende offentligt ansatte, der arbejder i private hjem.

Formålet med ILO-forhandlingerne 2010/2011 er at skabe en række minimumsrettigheder for Domestic Workers, samt at give nationalstaterne et monitoreringsansvar. LO kan tilslutte sig

beskrivelsen af formålet og det overordnede forslag til dansk holdning om at støtte vedtagelsen af en konvention med ledsagende henstilling.

LO deler derimod ikke Beskæftigelsesministeriets skepsis i forhold til at gøre ILO-instrumenterne for omfattende og detaljerede f.eks. i forhold til au-pair-ordningen. En Domestic Worker arbejder i private hjem og er direkte ansat af beboeren/beboerne i husstanden. En domestic worker tager sig af husarbejde over en bred kam, samt af omsorg for børn, ældre og andre personer der ikke kan klare sig selv (ILO's definition). Herhjemme er det tætteste vi kommer en domestic worker vores au-pair model, som de seneste år har skiftet karakter, således at den i dag overvejende er at betragte som reel arbejdskraft i private hjem snarere end som den kulturelle udveksling, som ordningen i udgangspunktet var tænkt som.

Vi har herudover hjemmeserviceordningen. Her er man enten selvstændig eller ansat af et såkaldt hjemmeservicefirma. Hjemmeserviceordningen adskiller sig fra ILO-definitionen ved specifikt at undtage omsorg.

LO støtter derfor formålet med ILO-forhandlingerne, og at der i 2011 vedtages en ny konvention for området med ledsagende henstilling.

Dansk holdning

Danmark er positiv over for vedtagelsen af et ILO-instrument om decent work for domestic workers og kan støtte vedtagelsen af en konvention med ledsagende henstilling.

På globalt plan ser Danmark behov for bedre regulering, da domestic workers i mange lande i dag arbejder under kummerlige forhold og tit står uden for normal arbejdsmarkedslovgivning og uden kollektive overenskomster. I Danmark er der ikke tvivl om, at domestic workers er omfattet af den generelle lovgivning, herunder de allerede vedtagne internationale standarder om decent work. Domestic workers har derfor krav på rettigheder og beskyttelse på lige fod med andre lønmodtagergrupper.

Danmark finder det også positivt, at ILO sætter særlig fokus på kvinders situation og på indsatsen med at bekæmpe misbrug, diskrimination, tvangsarbejde og børnearbejde.

En konvention med ledsagende henstilling ses som et egnet instrument for en samordnet global indsats i den henseende.

Det er til gengæld vigtigt, at en konvention med henstilling bliver generel og fleksibel, og Danmark vil lægge vægt på, at sådanne standarder siden kan gennemføres ved kollektiv overenskomst. Danmark er skeptisk over for, at reglerne gøres for altomfattende og for detaljerede. Fx ønsker man i Danmark ikke bestemmelser, der umuliggør en ordning som fx au-pair-ordningen, som giver en ung person mulighed for at bo og arbejde hos en værtsfamilie på lige vilkår med de andre familiemedlemmer.

Det er også afgørende, at teksten indholdsmæssigt i forhold til rettigheder og regulering ikke bliver for detaljeret, da dette kan afspore diskussionen og i sidste ende forhindre en ratificering i det store flertal af medlemslande.

Endelig bør det håndteres, at der er nogle helt særlige problemstillinger og forhold knyttet til den omstændighed, at husligt arbejde udføres i private husstande og hjem. Det gælder ikke mindst i forhold til arbejdsmiljøkrav, håndhævelsen af regler og mulighederne for at foretage kontrolbesøg og myndighedstilsyn.

Der forventes EU-koordinering i komitéarbejdet.

c. Komitéen om det strategiske mål beskæftigelse

ILO-konferencen vedtog i 2008 på sin 97. samling en erklæring om social retfærdighed for en fair globalisering. I erklæringen operationaliseres begrebet Decent Work (ordentligt arbejde), som ILO har arbejdet med siden 1999. Decent Work består af følgende fire strategiske og indbyrdes forbundne mål:

- 1) at fremme beskæftigelsen ved at skabe et bæredygtigt institutionelt og økonomisk miljø (employment)
- 2) at udvikle og forbedre foranstaltninger til social beskyttelse (social protection)
- 3) at fremme social dialog og trepartssamarbejde (social dialogue and tripartism)
- 4) at respektere, fremme og realisere de grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejde (labour standards)

Som opfølgning på erklæringen fra 2008 introduceres på dette års konference et nyt system med løbende og tilbagevendende rapporter og drøftelser af de 4 strategiske målsætninger. Formålet hermed er at få en hurtigere reaktion på realiteterne i landene og at drøfte og anbefale de bedst mulige veje og midler, som ILO kan medvirke med til støtte for landene i det videre arbejde.

Den første målsætning, der skal drøftes, er beskæftigelse. Til brug herfor er udarbejdet en omfattende rapport, som fortæller om landenes og ILO's arbejde med 2008-erklæringen samt skitserer nogle mulige veje med det videre arbejde til drøftelse på konferencen¹.

Rapportens første del gennemgår 2008-erklæringen samt tendenser og udfordringer i beskæftigelsessituationen. Anden del ser på nogle nøgletemaer for beskæftigelsesfremme såsom Politikker til fremme af beskæftigelse; Bæredygtige virksomheder og jobskabelse; Beskæftigelseskompetencer og produktivitet; Handel, internationale finans- og arbejdsmarkeder; samt Arbejde i den informelle økonomi. Det er alle temaer som i overskriftsform er relevante også set i et bredere ILO-perspektiv.

Tredje del omhandler prioriteter for fremtiden, og her identificeres forventede resultater af diskussionen og en mulig vej fremad. Prioriteterne er af generel og processuel karakter og

---

¹ Report VI: Employment policies for social justice and a fair globalization. Recurrent item report on employment, 2010.

vedrører arbejdet i ILO og landene. Der peges på behovet for at identificere prioriteringer, at identificere hvor der skal justeres på indsatsen fra ILO og i landene, at identificere bedre måder at koordinere beskæftigelsesmålsætningen med andre strategiske målsætninger samt at foreslå temaer til dagsordenen for de kommende konferencer.

Mere konkret peges på følgende mulige veje fremad:

- 1) Fremme og implementere den Globale Job Pagt internationalt og nationalt
- 2) Fremme og støtte implementeringen af internationale standarder relateret til beskæftigelse
- 3) Udbrede brugen af policy-rammen for den globale beskæftigelsesdagsorden (GEA = Global Employment Agenda), evaluere dens betydning og styrke løbende vurderinger af den
- 4) Kapacitetsopbygning i medlemsstater
- 5) Evaluering af effekter
- 6) Bevare og styrke ILO's ekspertise i beskæftigelsesspørgsmål
- 7) Opnå bedre policy-sammenhæng, internt og eksternt
- 8) Forbedre vidensbasen.

Det strategiske mål beskæftigelse skal efter planen behandles igen i 2014.

Parternes holdning

DA kan støtte, at der arbejdes videre inden for de rammer, der er lagt i en global kontekst, der omfatter alle medlemslande – dog med klar understregning af de enkeltes landes forskellige udgangspunkter.

DA lægger vægt på, at der ses nøje på ILO kontorets arbejde med at understøtte beskæftigelse. Særlige fokusområder vil være makroøkonomisk politik, vækstpolitik, beskæftigelsespolitik og beskæftigelsesprogrammer og produktivitet.

DA lægger vægt på, at resultatet af drøftelserne bliver en plan for det videre arbejde i ILO med fokus på, hvad ILO kan gøre for at bistå medlemslandene.

LO kan tilslutte sig beskrivelsen af formålet og det overordnede forslag til dansk holdning om at støtte op om erklæringen og de nævnte overordnede rammer også set i et bredere globalt perspektiv.

LO er enige i, at beskæftigelsesområdet bør have høj prioritet på konferencen, og alle punkter på dagsordenen er elementer, der er indbyrdes afhængige og derfor vigtige.

LO støtter sigtet med at aktualisere ILO-instrumenterne i kampen for øget beskæftigelse, samt at ILO bør have en stærkere international rolle.

Dansk holdning

Danmark kan tilslutte sig, at man støtter op om erklæringen og dermed arbejder videre inden for de nævnte overordnede rammer også set i et bredere globalt perspektiv, der favner alle medlemslande, men samtidig med vægt på medlemslandenes forskellige udgangspunkter.

Det er ikke klart, hvad komitéens arbejde nærmere skal munde ud i, men det forventes, at der kommer en form for handlingsplan for det videre arbejde med det strategiske mål beskæftigelse. Denne bør fokusere på ILO's arbejde, og hvad ILO kan gøre for at bistå medlemmerne. Danmark ønsker ikke, at arbejdet munder ud i yderligere forpligtelser for medlemsstaterne til at rapportere eller lignende.

Øvrige emner

d. Finansielle og administrative spørgsmål

ILO's budget og program er 2-årigt. Det seneste budget og program for 2010-2011 blev vedtaget på den 98. Internationale Arbejdskonference i 2009. Budgettet er på samme udgiftsniveau som i 2008-2009 reguleret til 2010-niveau. ILO's samlede budget for 2010-11 er på godt 726 mio. US\$².

ILO's program og budget er centreret omkring 19 delmål under de 4 strategiske mål (se nærmere i bilag 3). Fordelingen af midlerne mellem disse strategiske mål er følgende:

- Beskæftigelse (ca. 159,9 mio. US\$).
- Social beskyttelse (ca. 106,1 mio. US\$).
- Social dialog (ca. 149 mio. US\$).
- Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder (ca. 103,6 mio. US\$).

Til årets konference er der i rapport II³ bl.a. et forslag til brug af overførsel af indtægter fra valutaveksling til en fond til reovering af ILO's hovedkontors bygning i Genève.

ILO modtager indbetalinger fra medlemslandene i CHF, som siden veksles til USD til brug for driften af ILO. Dette giver til tider overskud, som traditionelt tilbagebetales til medlemmerne, hvor medlemmer, der betaler rettidigt, modtager en lidt større andel (Danmark er traditionelt blandt disse lande).

På styrelsesrådsmødet i marts 2010 blev der efter intens debat i Finanskomiteén stillet forslag om, at halvdelen af overskuddet fra perioden 2008-09⁴ overføres til en fond til reovering af ILO's hovedkontors bygning, ligesom tilfældet var i 2008, mens den resterende halvdel tilbagebetales til medlemmer, der har betalt rettidigt. Dette er en afvigelse fra reglerne, og der er i forslaget opstillet en række betingelser for at gennemføre forslaget. ILO skal bl.a. udarbejde en detaljeret plan for reoveringen og en langsigtet strategi for finansiering af fremtidig

---

² Programme and Budget for the biennium 2010-11.

³ Report II: Information concerning the Programme and Budget for 2011-11 and other financial and administrative questions

⁴ Overskuddet var på omtrent 29,7 mio. CHF

vedligeholdelse og renovering af ILO's bygninger. Begge skal godkendes på styrelsesrådet i marts 2011, for at beslutningen kan gennemføres.

Danmark lægger stor vægt på ordningen, der fremmer rettidig indbetaling af medlemsbidrag, idet det er Danmarks opfattelse, at ILO som organisation har gavn af rettidige indbetalinger, der bidrager til en bedre planlægningshorisont for organisationen. Danmark så helst, at alle pengene gik tilbage til medlemsstaterne, men vil ikke stemme imod kompromisforslaget om at lade halvdelen af årets valutafortjeneste tilgå fonden til renovering af ILO's bygning – i kombination med de opstillede betingelser – og halvdelen til ordningen, der fremmer rettidig indbetaling af medlemsbidrag.

e. Applikationskomitéen

Som et fast punkt på Konferencens dagsorden samles Applikationskomitéen hvert år for at gennemgå de modtagne rapporter fra medlemslandene om ratifikation af ILO-konventioner. Komitéen henholder sig i sit arbejde bl.a. til Ekspertkomitéens rapport om medlemslandenes implementering af konventionerne (se nærmere om danske sager i dette års rapport nedenfor i bilag 4). Applikationskomitéen behandler hvert år 25 individuelle sager på landeniveau. Udvælgelse af sagerne sker i en særlig underkomité (arbejdsmarkedets parter) uformelt ud fra sagernes alvor samt en vis geografisk fordeling.

Danmarks holdning og eventuelle kommentarer i de enkelte individuelle sager afklares, når udvælgelsen er gennemført samt løbende på grundlag af drøftelser med EU-landene og i kredsen af nordiske medlemslande.

- General survey om beskæftigelsesinstrumenter

ILO's sekretariat udarbejder hvert år en generel rapport (general survey) om et bestemt emne med udgangspunkt i en eller flere af de konventioner, der er sat til diskussion i Applikationskomitéen. Den generelle rapport bygger på medlemslandenes afrapporteringer om implementering – eller mangel på samme – af de konkrete udvalgte konventioner samt henstillinger. Den generelle rapport diskuteres som regel under et af komitéens første møder.

Dette års generelle rapport "General survey concerning employment instruments" handler om beskæftigelsesinstrumenter. Beskæftigelsestemaet i applikationskomiteen skal ses i sammenhæng med, at en diskussion af det strategiske mål beskæftigelse i år også er sat på dagsordenen som første opfølgning på ILO's deklaration om social retfærdighed for en fair globalisering (se afsnittet om komitéen ovenfor).

Beskæftigelsesfremmende foranstaltninger er desuden meget relevante i lyset af den globale økonomiske krise og som opfølgning på den globale job pagt (Global Jobs Pact), som blev vedtaget af ILO i 2009. Pagten opererer med principper til fremme af genopretning og udvikling, der bygger på de konventioner og anbefalinger, der diskuteres i den generelle rapport.

Rapporten tager udgangspunkt i konventionerne 122 (om arbejdsløshedsbekæmpelse), 142 (om erhvervsvejledning og erhvervsuddannelse), 88 (om arbejdsformidlingens organisation) og 181 (om privat arbejdsformidling) samt henstillingerne 195 (om personaleudvikling) og 189 (om jobskabelse i små og mellemstore virksomheder). Danmark har ratificeret konventionerne 122, 142, og 88, men ikke 181. Det er en målsætning med de anførte konventioner og henstillinger, at de skal udgøre instrumenter til at sikre beskæftigelsesfremme.

Rapportens første del giver et overblik over de respektive konventioner og henstillinger efterfulgt af et kapitel om beskæftigelsespolitik globalt set. Endelig evalueres relevansen af de anførte beskæftigelsesinstrumenter. Rapporten indeholder endvidere to forskellige forslag til et normskabende instrument ("standard setting"). Det første er forslag til et nyt instrument, der kunne indeholde vejledende principper og politikker til forebyggelse og håndtering af kriser, der skulle ligge i forlængelse af bl.a. den globale job pagt. Det andet forslag går på at skabe et nyt instrument, der samler og konsoliderer alle de allerede eksisterende instrumenter vedrørende beskæftigelse.

Dansk holdning

Det er den danske regerings holdning, at eventuelle tiltag for at promovere ratifikationen af konvention 122, 142 og 88 kan støttes. Den danske regering støtter desuden 2008-deklarationen, som diskussionen tager afsæt i, og dermed det videre arbejde inden for deklARATIONENS overordnede rammer.

Der er den danske regerings holdning, at der ikke er behov for yderligere instrumenter i form af konventioner eller henstillinger, men at arbejdet med at udbrede kendskabet og opbakningen til de eksisterende konventioner og henstillinger mv. hellere skal styrkes.

f. Generaldirektørens rapport

Generaldirektøren aflægger årligt rapport til konferencen, og i år har rapporten titlen "XXX".
[rapporten er endnu ikke kommet]

g. Den globale rapport om børnearbejde

I mere end ti år er afskaffelse af børnearbejde blevet anerkendt som et centralt menneskerettighedsområde indenfor arbejdsmarkedsspørgsmål, sammen med foreningsfrihed, retten til kollektive forhandlinger, afskaffelse af tvangsarbejde, og retten til ikke-diskriminering på arbejdspladsen. Dette skyldes ikke mindst, at børnearbejde har meget høje menneskelige omkostninger og betragtelige konsekvenser, hvad angår bredere nationale udviklingsmålsætninger. Til trods for den megen fokus på børnearbejde findes der stadig mere end 200 millioner børnearbejdere - heraf 115 millioner indenfor de værste former for børnearbejde. På verdensbasis anslås det, at 215 millioner børn er beskæftiget indenfor børnearbejde, hvilket kun er syv millioner færre end i 2004.

Forud for ILO's 99. Arbejdsmarkedskonference har ILO udsendt rapporten *Accelerating action against Child Labour*, som er en opfølgning på ILO's rapport fra 2006, *The end of child labour: Within reach*, som demonstrerede en positiv udvikling. Den nye rapport fastslår, at der er tegn på

fremgang, hvad børnearbejde angår, men at der også stadig ses bekymrende mangler i den globale respons på netop børnearbejde. Det nævnes i rapporten, at det momentum, der i forbindelse med lanceringen af 2006-rapporten prægede den globale indsats for at afskaffe de værste former for børnearbejde før 2016, er løjet af. Der sker fremgang, men denne fremgang går for langsomt.

Hvis de nuværende tendenser fortsætter, hævdes det, at 2016-målet ikke vil kunne nås. Det estimeres, at antallet af børnearbejdere fortsætter med at falde, men dog kun med 3 % i den fireårsperiode, der er dækket af de nyeste tal (2004-2008). I 2006-rapporten sås et fald på 10 % i perioden 2000-2004.

Geografisk set er der sket fremgang i navnlig Asien-Stillehavsregionen samt Latinamerika og Caribien. Derimod stiger antallet af børn beskæftiget indenfor børnearbejde i Afrika syd for Sahara. Her anslås det nu, at hvert fjerde barn i aldersgruppen 5-17 arbejder. De fleste børnearbejdere arbejder stadig i landbrug (60 %). Kun hvert femte barn er i lønnet arbejde. Det overvældende flertal udfører ulønnet arbejde i familiereg.

ILO fastslår, at der er sket betragtelig fremgang, hvad angår ratificering af de to kernekonventioner, henholdsvis konvention 182 (værste former for børnearbejde) og konvention 138 (minimumsalder), som begge er juridisk bindende. Det er dog et stort problem, at en tredjedel af verdens børn bor i lande, der ikke har ratificeret disse to konventioner.

3. POLITISKE LANDESPØRGSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN

a. Burma

Befolkningen i Burma er frarøvet de friheder og rettigheder, som vi tager for givet. Krænkelser af menneskerettighederne er udbredt. Politiske fængslinger, tvangsarbejde, vilkårlige arrestationer, tvangsflytning af folk og anvendelse af børnesoldater hører til dagens orden.

Den Internationale Arbejdskonference vedtog i 2000 en resolution om Burma for overtrædelse af konvention nr. 29 (forbud mod tvangsarbejde) samt manglende efterlevelse af en række henstillinger. En konsekvens af resolutionen er, at Burma sættes på Konferencens dagsorden, indtil landet opfylder sine forpligtelser.⁵ Resolutionen anbefalede ILO's medlemmer at gennemgå deres relationer med Burma og tage passende skridt til at sikre, at Burma ikke udnytter disse relationer til at fortsætte tvangsarbejde i landet.

Kort tid efter indledtes forhandlinger mellem Burma og ILO, og ILO's medlemmer valgte derfor at afvente situationen. Forhandlingerne førte bl.a. til udstationeringen af en ILO forbindelsesofficer til Burma (maj 2002) og enighed om en handlingsplan med sigte på at fjerne

---

⁵ Arbejdskonferencens diskussion af Burma foregår i praksis ved, at Applikationskomitéen afholder en såkaldt "special sitting" om emnet på baggrund af Ekspertkomitéens rapport. Desuden rapporterer generalsekretæren jævnligt til Styrelsesrådet om udviklingen i landet.

tvangsarbejde (maj 2003). ILO har siden 2001 gennemført adskillige besøg til landet og generaldirektørens særlige rådgiver har ved adskillige lejligheder afholdt møder med den burmesiske regering. Forhandlinger om en aftale mellem Burma og ILO om afskaffelse af tvangsarbejde blev påbegyndt i januar 2007 og den 26. februar 2007 blev der indgået en et-årig aftale mellem ILO og Burma. Aftalen betød, at ILO's forbindelsesofficer i Burma kunne få mere personale, og at klager om tvangsarbejde kunne indgives til ham. Aftalen blev forlænget i 2008, i 2009 og igen på Styrelsesrådsmødet i marts 2010.

Der blev på Styrelsesrådsmødet i marts 2010 aflagt rapport fra ILO's forbindelsesofficer, som rapporterede om udviklingen i klagesager, der er mulige under den særlige aftale. Der er i alt siden aftalens indgåelse i 2007 anerkendt 198 klagesager. Siden sidste afrapportering om situationen i november 2009 er der blevet indgivet 65 nye klager, hvoraf 35 skønnes at falde ind under aftalen med ILO. Særligt fremhævedes den positive udvikling i den nylige frigivelse af 13 ud af 17 personer fængslet for aktiviteter, som har været sat i forbindelse med klagemuligheden under aftalen med ILO. Regeringen har godkendt en brochure på lokale sprog med information om tvangsarbejde og rettigheder. Styrelsesrådet opfordrede til yderligere oplysningsaktiviteter. Der er forsat en række punkter, hvor det burmesiske styre ikke har ageret tilstrækkeligt. Det drejer sig blandt andet om at frigive fagforeningsfolk, der er holdt fanget for faglige aktiviteter og at garantere fagforeningsfrihed og retten til at indgive klage uden risiko for chikane.

Det blev på Styrelsesrådet i marts 2010 besluttet at forlænge den et-årige aftale med et år med forventning om yderligere implementering af de opsatte mål, herunder frihed til at henvende sig til klageinstans uden frygt for repressalier, oversættelse af aftalen og øvrig oplysningsmateriale til lokale sprog og frihed for forbindelsesofficeren til at udføre sit arbejde.

Burma blev desuden opfordret til at indføre fagforeningsfrihed og til at forbyde tvangsarbejde, herunder rekruttering af mindreårige til militæret.

Der vil i applikationskomitéen under konferencen 2010 blive afholdt en særlig session om Burma for at drøfte regeringens opfølgning på anbefalingerne fra undersøgelseskommissionen vedrørende konvention 29 om tvangsarbejde. Styrelsesrådet har desuden bedt om en rapport fra forbindelsesofficeren om udviklingen til Styrelsesrådet i november 2010.

Dansk holdning

Målet med Danmarks politik og engagement i forhold til Burma/Myanmar er - inden for rammerne af EU's Fælles Holdning og til støtte for FN-sporet - at bidrage til et fredeligt og demokratisk Burma/Myanmar i bæredygtig vækst. Denne politik søges fremmet gennem en kombination af sanktioner rettet mod militærregimet, en styrket humanitær og udviklingsmæssig indsats til fordel for civilbefolkningen samt en tæt dialog med de asiatiske lande, herunder ASEAN-landene, om en demokratisk løsning i Burma/Myanmar.

Danmark arbejder for, at EU opretholder et stramt sanktionsregime, rettet mod generalerne og deres økonomi baseret på princippet om reciprocitet, således at sanktionerne strammes eller lempes afhængig af udviklingen i Burma/Myanmar. Det er vurderingen i EU, at der ikke det seneste år er sket afgørende ændringer i Burma/Myanmar, der tilsiger en lempelse eller

stramning af sanktionerne. EU's Fælles Holdning mod Burma forventes derfor forlænget uændret med endnu et år til april 2011 ved udgangen af april i år. Hvis der sker afgørende ændringer i Burma/Myanmar inden april 2011 - f.eks. i forbindelse med det forventede valg senere i år - vil Danmark arbejde for, at der sker en tilpasning af Den Fælles Holdning. EU's Fælles Holdning blev første gang vedtaget i 1996 og udgør rammen for EU's og Danmarks tilgang til Burma. Den Fælles Holdning omfatter bl.a. våbenembargo, begrænsning på samarbejde og besøg, målrettede sanktioner mod militærregimet samt suspension af bistand til andet end humanitære og sociale formål.

Burma ventes inden udgangen af 2010 at afholde de første valg i 20 år. Valgdatoen er endnu ikke annonceret. Regimet fremlagde i marts fem nye valg- og partilove, der bl.a. indfører nye, mere restriktive regler for registrering af politiske partier. Det største oppositionsparti National League for Democracy (NLD) besluttede den 29. marts at følge partileder Aung San Suu Kyi (ASSK)'s opfordring til ikke at lade partiet registrere i protest mod valglovene, der bl.a. udelukker aktuelt fængslede personer fra deltagelse i valget, herunder også ASSK. Valg- og partilovene har afstedkommet international kritik - også fra flere asiatiske lande. På ASEAN-topmødet den 8-9. april vedtog landene en forsigtig henstilling til regimet om at sikre afholdelse af frie valg.

Danmark besluttede sidste år at øge bistandsengagementet i Burma de kommende år. Det skal bl.a. afhjælpe virkningerne af regimets politik på civilbefolkningen. Fokus er på fremme af menneskerettigheder og demokrati, sundhed og uddannelse samt basale levevilkår, herunder fødevarerikkerhed og ernæring. Den danske bistand ydes primært via FN, danske og internationale NGO'ere samt til lokale civilsamfundsorganisationer.

Konferencen vil bl.a. på baggrund af statusrapporter fra ILO's forbindelsesofficer vurdere, om Burma overholder sine forpligtelser i forhold til den nyligt forlængede aftale mellem Burma og ILO. Truslen om en "advisory opinion" fra den Internationale Domstol i Haag gælder - hvis det skønnes ikke at være tilfældet - stadig.

Den danske holdning er:

- EU bør have en fælles holdning til Burma-spørgsmålet.
- Forlængelse af aftalen mellem Burma og ILO er et skridt i den rigtige retning og giver Burma mulighed for at vise de ønskede resultater. Hvis ILO vurderer, at Burma ikke overholder sine forpligtelser iht. aftalen, bør man fra dansk side støtte, at der skrives til handling ift. den internationale Domstol i Haag. Truslen herom bør fastholdes, selv om det vurderes, at udviklingen indtil videre forløber tilfredsstillende.
- EU bør søge at opnå bred opbakning til sin linje, specielt fra ASEAN-landene, Kina, Indien og Japan, og i øvrigt opmuntre de asiatiske lande til at gøre deres indflydelse på regimet i Burma gældende.

b. De besatte palæstinensiske områder

Generaldirektøren udarbejder hvert år en rapport om forholdene for arbejdstagere i Gaza, Vestbredden, inkl. Øst-Jerusalem og Golan-højderne, hvoraf de palæstinensiske

selvstyreområder formelt udgør ca. 1/3. Baggrunden for rapporten er en resolution vedtaget af Arbejdskonferencen i 1980. En forbedring af arbejdsforholdene i områderne ses som et lille, men vigtigt skridt i retning mod fred.

Dansk holdning

I Israel/Palæstina-konflikten arbejder Danmark og EU for en genoptagelse af fredsforhandlingerne inden for rammen af bl.a. UNSCR 1850, Køreplanen for Fred og Den Arabiske Ligas fredsinitiativ. Danmark støtter en to-stats-løsning med Israel og en geografisk sammenhængende og demokratisk palæstinensisk stat, der eksisterer inden for sikre, anerkendte og garanterede grænser, jfr. sikkerhedsrådsresolution 1397(2002). Danmark hilser de arabiske landes engagement med Det arabiske Fredsinitiativ og den amerikanske administrations engagement velkommen. En løsning på konflikten må ses i det bredere regionale perspektiv, herunder også i forhold til fremdrift i de øvrige konfliktspor. Generalforsamlingens drøftelser bør understøtte disse bestræbelser. Danmark og EU vil arbejde for, at vigtigheden af gennemførelsen af Mellemøst-kvartettens køreplan reflekteres i resolutioner vedrørende Mellemøsten/Palæstina.

Situationen på jorden, ikke mindst bosættelsesspørgsmålet, og manglende palæstinensisk forsoning er fortsat komplicerende faktorer. Fra israelsk side har man i slutningen af 2009 indført et 10-måneders bosættelsesstop for Vestbredden men eksklusiv Østjerusalem. På Vestbredden tegner den økonomiske situation bedre bl.a. som følge af øget donorbistand og israelske lettelse af bevægelsesregimet (BNP-vækst skønnet til 7% i 2009). Den Palæstinensiske Autoritet arbejder fortsat med at gennemføre den medio 2009 lancerede 2-års plan for stats- og institutionsopbygning.

EU, herunder Danmark, støtter det amerikanske initiativ til genoptagelse af fredsforhandlingerne (også de indirekte som pt. endnu ikke er kommet i gang), opfordrer parterne til at indgå i forhandlinger og skabe de fornødne rammer herfor, samt har ved flere lejligheder over for parterne, herunder den israelske regering, understreget forventningen om, at parterne arbejder for fred, en tostats-løsning samt gennemførelse af Køreplanen for Fred. EU har med rådskonklusionerne om Mellemøsten af den 8. december 2009 præsenteret klare budskaber og fremadrettet tekst om EU's rolle. EU drøfter løbende bidrag til fredsprocessen, og hvordan man kan understøtte de forventede indirekte forhandlinger.

Bosættelser: Danmark er imod bosættelser i de besatte områder, idet de er i strid med fjerde Genève-konvention og udgør en hindring for muligheden for fred. EU-udenrigsministrene giver løbende i deres rådskonklusioner udtryk for samme holdning. Jf. bl.a. rådskonklusionerne fra december 2009.

Sikkerhedsmur: Danmark - såvel som det øvrige EU - betragter den såkaldte sikkerhedsmur, som Israel er ved at opføre, hvor den er placeret på territorium besat af Israel i 1967, som værende i strid med folkeretten, jfr. ovenfor. Generalforsamlingen har med vedtagelse af resolution af 20. juni 2004, som et samlet EU stemte for, behandlet spørgsmålet.

Jerusalem: Danmark anerkender ikke den israelske annektering af Østjerusalem, som er i strid med Genève-konventionerne. Danmark (og EU) tager kraftigt afstand fra Israels udbygning mv. af bosættelser i Østjerusalem, jfr. også ovenfor under bosættelser. EU har den seneste tid klart tilkendegivet dette overfor den israelske regering, herunder også ifht. husnedrivninger.

Palæstinensiske områders økonomiske situation: Danmark støtter de palæstinensiske bestræbelser på at opbygge de palæstinensiske områders økonomi og institutioner og lægger bl.a. vægt på, at Israel medvirker til en forbedring af den nuværende vanskelige økonomiske situation i de palæstinensiske områder. Der har den seneste tid været visse forbedringer, men der er behov for en række yderligere forbedringer. Dette kan bl.a. ske gennem fri bevægelighed for personer og varer mellem selvstyreområderne og mellem disse og omverdenen jfr. den amerikanske mægglede aftale om adgang og bevægelse (AMA) fra 2005. Samtidig lægger Danmark vægt på, at humanitær og anden bistand ikke hindres af israelske afspærringer, herunder af Gaza.

Palæstinensisk stat: Danmark støtter det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse, herunder oprettelsen af en geografisk sammenhængende og demokratisk palæstinensisk stat i overensstemmelse med køreplanens mål om dannelsen af en levedygtig palæstinensisk stat. Som led i EU's kontakt- og bistandspolitik har Danmark ikke kontakter med Hamas, jf. også at Hamas er på EU's terrorliste.

Palæstinensiske observatørmissions status i FN: Danmark har støttet forbedringer af palæstinenserne muligheder for deltagelse i FN. Så længe spørgsmålet om etablering af en palæstinensisk stat ikke er afgjort, er Danmark imod at give observatørmissionen samme rettigheder som FN's medlemslande.

c. Andre lande

Andre landespørgsmål, som kan tænkes at blive rejst under konferencen, er f.eks. Hviderusland. Disse spørgsmål vil blive rejst i Applikationskomitéen (jf. ovenfor), hvor der hvert år udvælges 25 individuelle sager på landeniveau.

Den danske holdning hertil vil blive koordineret i kredsen af EU-medlemslande samt nordiske lande, ligesom eventuelle indlæg på konferencen om disse lande vil være i form af fælles EU- eller nordiske indlæg.

4. BAGGRUND

a. Den Internationale Arbejdsorganisation

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) oprettedes i 1919 med det formål at fremme social retfærdighed og arbejde for en forbedring af arbejdsforholdene verden over. ILO er en særorganisation under FN, og organisationen tæller i dag 183 medlemslande. ILO opererer med en unik trepartsstruktur, hvor repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere fungerer på lige fod med regeringer.

Hvert år i juni afholdes Den Internationale Arbejdskonference med deltagelse af alle ILO's medlemslande. Arbejdskonferencen er ILO's øverste organ. Hver delegation består af repræsentanter for regeringen, arbejdstagerne og arbejdsgiverne. En særlig komite ("credentials-komitéen") sikrer, at der reelt er tale om uafhængige partsrepræsentanter.

ILO ledes af en generalsekretær, der vælges af Styrelsesrådet for 5 år ad gangen. Den nuværende generalsekretær er chileneren Juan Somavia, der i 2008 blev genvalgt til en 3. periode i stillingen (2009-2013). Generalsekretæren varetager sammen med Sekretariatet den daglige ledelse af ILO og rapporterer hvert år til Arbejdskonferencen.

Styrelsesrådet består af 56 medlemmer (28 regeringsrepræsentanter (medlemslande), 14 arbejdstagerrepræsentanter og 14 arbejdsgiverrepræsentanter) og mødes tre gange årligt (marts, juni og november). Styrelsesrådet har til opgave at fastlægge ILO's overordnede politik, at vedtage dagsordenen for den årlige Arbejdskonference, at fastlægge ILO's budget samt at vælge generalsekretæren. Der er tradition for et nordisk rotationsprincip i Styrelsesrådet; Danmark var således medlem fra 1999-2002, Norge fra 2002-2005 og Finland fra 2005-2008. Sverige blev på Arbejdskonferencen 2008 valgt ind i Styrelsesrådet for en 3-årig periode, og Danmark ventes valgt i 2011.

b. ILO's mandat

Den Internationale Arbejdskonference har til opgave, at:

- Vedtage internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger.
- Overvåge anvendelsen og implementeringen i medlemslandene af de vedtagne konventioner og henstillinger. Dette foregår i praksis ved, at medlemslandene hvert år rapporterer til ILO.
- Gennemgå den globale rapport, der (siden 1998) hvert år laves af ILO's Sekretariat om fundamentale arbejdstagerrettigheder.
- Fungere som et diskussionsforum for sociale og arbejdsmæssige spørgsmål. I de senere år har Konferencen bl.a. diskuteret emner som globalisering, ordentligt arbejde (decent work), fremme af beskæftigelse og social retfærdighed i en global økonomi.
- Vedtage retningslinier for ILO's generelle politik og aktiviteter i fremtiden.
- Vedtage ILO's arbejdsprogram og budget (hvert andet år). ILO's arbejde finansieres af medlemslandene.

ILO formulerer internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger – og det er herefter op til medlemsstaterne selv at ratificere konventionerne. Bestemmelserne om arbejdsforhold har oftest karakter af minimumsstandarder.

c. ILO-konventioner og henstillinger

Siden oprettelsen i 1919 har ILO vedtaget 188 konventioner om en bred vifte af emner samt 198 henstillinger. 8 konventioner har status af grundlæggende ILO-konventioner om principper og rettigheder på arbejdsmarkedet:

- Konvention nr. 29 om tvangsarbejde (1930).
- Konvention nr. 87 om organiseringsfrihed (1948).
- Konvention nr. 98 om kollektiv forhandling (1949).
- Konvention nr. 100 om ligeløn (1951).
- Konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde (1957).
- Konvention nr. 111 om diskrimination i ansættelse (1958).
- Konvention nr. 138 om minimumsalder (1973).
- Konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde (1999).

ILO's konventioner er ligesom andre FN-konventioner kun bindende for de medlemslande, der vælger at ratificere dem. Når et medlemsland har ratificeret en ILO-konvention, skal der regelmæssigt rapporteres til ILO om anvendelse af konventionen. ILO's henstillinger er ikke juridisk bindende for medlemslandene, men fungerer som retningslinier for national handling.

d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger

Danmark har været medlem af ILO siden oprettelsen i 1919. Til dato har Danmark ratificeret 71⁶ af ILO's i alt 188 konventioner. Danmark betalte i 2010 ca. 2,9 mio. CHF i medlemsbidrag til ILO. Derudover yder Danmark for 2010/11 et frivilligt bidrag på 40 mio. DKK til ILO.

Arbejdskonferencens dagsordenspunkter drøftes nationalt med arbejdsmarkedets parter (i Det faste ILO-udvalg, der mødes mindst 3 gange årligt). Dansk Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsforening, LO, FTF og AC er repræsenteret i ILO-udvalget. Derudover foregår der uformel koordinering på nordisk regeringsplan (nordiske ILO-samrådsmøder). Afhængig af dagsordenens emner koordineres der på EU-niveau i Rådets arbejdsgruppe for sociale spørgsmål.

I forhold til EU er ILO repræsenteret ved et "Liaison Office" i Bruxelles, og repræsentanter for EU-kommissionen deltager som observatører i Den Internationale Arbejdskonference. Desuden står det aktuelle EU-formandskab i Genève under Arbejdskonferencen for en omfattende koordination af EU-landenes holdninger. Denne rolle forventes med Lissabon-

---

⁶ Grundlæggende konventioner: 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 og 182. Kernekonventioner: 81, 122, 129 og 144. Andre konventioner: 2, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 19, 21, 27, 42, 52, 53, 73, 80, 88, 92, 94, 102, 106, 108, 115, 116, 118, 119, 120, 126, 130, 133, 134, 135, 139, 141, 142, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 155, 159, 160, 162, 163, 167, 169, 180 og 187. Opsagte konventioner: 5, 7, 15, 32, 58, 62, 63 og 112.

traktaten at overgå til EU-delegationen, men rollefordelingen mellem EU-delegationen og formandskabslandet er endnu ikke helt afklaret.

Beskæftigelsesministeriet rapporterer hvert år efter Arbejdskonferencen til Folketinget i form af en beretning.

e. Dansk programsamarbejde med ILO

På finansloven 2010 udgør den toårige ramme for det danske frivillige bidrag til ILO 40 mio. kroner for 2010-2011. De seneste år har ILO i stigende grad arbejdet for at implementere udviklingsrelaterede aktiviteter i overensstemmelse med Paris-deklarationen, som fremhæver modtagerlandenes større ansvar for egen udvikling, øget harmonisering blandt donorer, tilpasning til modtagerlandenes egne systemer, ledelse med henblik på resultater, og gensidig ansvarlighed. FN Generalforsamlingens resolution 62/208 (Triennial Comprehensive Policy Review, 2007) fremhæver nødvendigheden af pålidelig, fleksibel og ikke-øremærket finansiering af FN-systemet som forudsætning for, at FN-systemet kan levere bedre resultater.

På Den internationale Arbejdskonference i 2009 vedtoges det første sammenhængende program og budget baseret på Decent Work dagsordenen, der indeholder 19 specificerede mål, som skal styre ILO's aktiviteter. Danmark har herefter i overensstemmelse med de internationale normsæt for god bistandspraksis valgt at bevæge sig væk fra øremærkning af det løbende frivillige bidrag og alene fremhæve overordnede prioriteter, som Danmark finder særligt væsentlige – fremme af trepartssamarbejde, udvikling baseret på grundlæggende arbejdstagerrettigheder samt ligestilling.

5. DELEGATIONEN

a. Regeringsdelegation

Beskæftigelsesministeren deltager i Arbejdskonferencen den 16.-17. juni 2010. Ministerens delegation består af departementschef Bo Smith, ministersekretær Kristjan Gundsø Jensen og kontorchef Lone Henriksen.

Regeringsrepræsentanter og rådgivere:

- Efter særlig aftale er ambassadør Marie-Louise Overvad fra FN-Missionen i Genève delegationsleder og regeringsrepræsentant.
- Chefkonsulent Helle Ekman Jensen, Beskæftigelsesministeriet, regeringsrepræsentant og stedfortrædende delegationsleder (Komitéen om HIV/AIDS i arbejdslivet).
- Fuldmægtig Torben Lorentzen, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant (Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp).
- Attaché Aino Askgaard, FN-Missionen i Genève, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant (Applikationskomitéen, mv.).
- Fuldmægtig Zenia J. Liljeqvist, rådgiver, Beskæftigelsesministeriet.
- Fuldmægtig Uffe B. Rasmussen, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver (Applikationskomitéen).
- Chefkonsulent Leif Christian Hansen, Arbejdsmarkedsstyrelsen, rådgiver (Komitéen om det strategiske mål beskæftigelse).
- Praktikant Carina Sørensen, FN-Missionen i Genève, bistår regeringsdelegationen.

Grønlands Hjemmestyre deltager i dagene 14.-18. juni 2010 ved fuldmægtig Mia Dorph.

b. Arbejdstagerdelegation

- International konsulent Jens Erik Ohrt, LO, arbejdstagerrepræsentant (Applikationskomitéen).
- LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO, stedfortrædende arbejdstagerrepræsentant (Komitéen om det strategiske mål beskæftigelse).
- Konsulent Jette Lykke, LO, rådgiver (Komitéen om ordentligt arbejde for husligt arbejde).
- Konsulent Jan Kahr Frederiksen, FTF, rådgiver (Komitéen om HIV/AIDS i arbejdslivet).
- LO-formand Harald Børsting, LO og afdelingsleder for international afdeling Annette Berentzen, LO, vil aflægge konferencen et besøg.
- Konsulent Jørgen Assens, Ulandssekretariatet, vil aflægge konferencen et besøg.

c. Arbejdsgiverdelegation

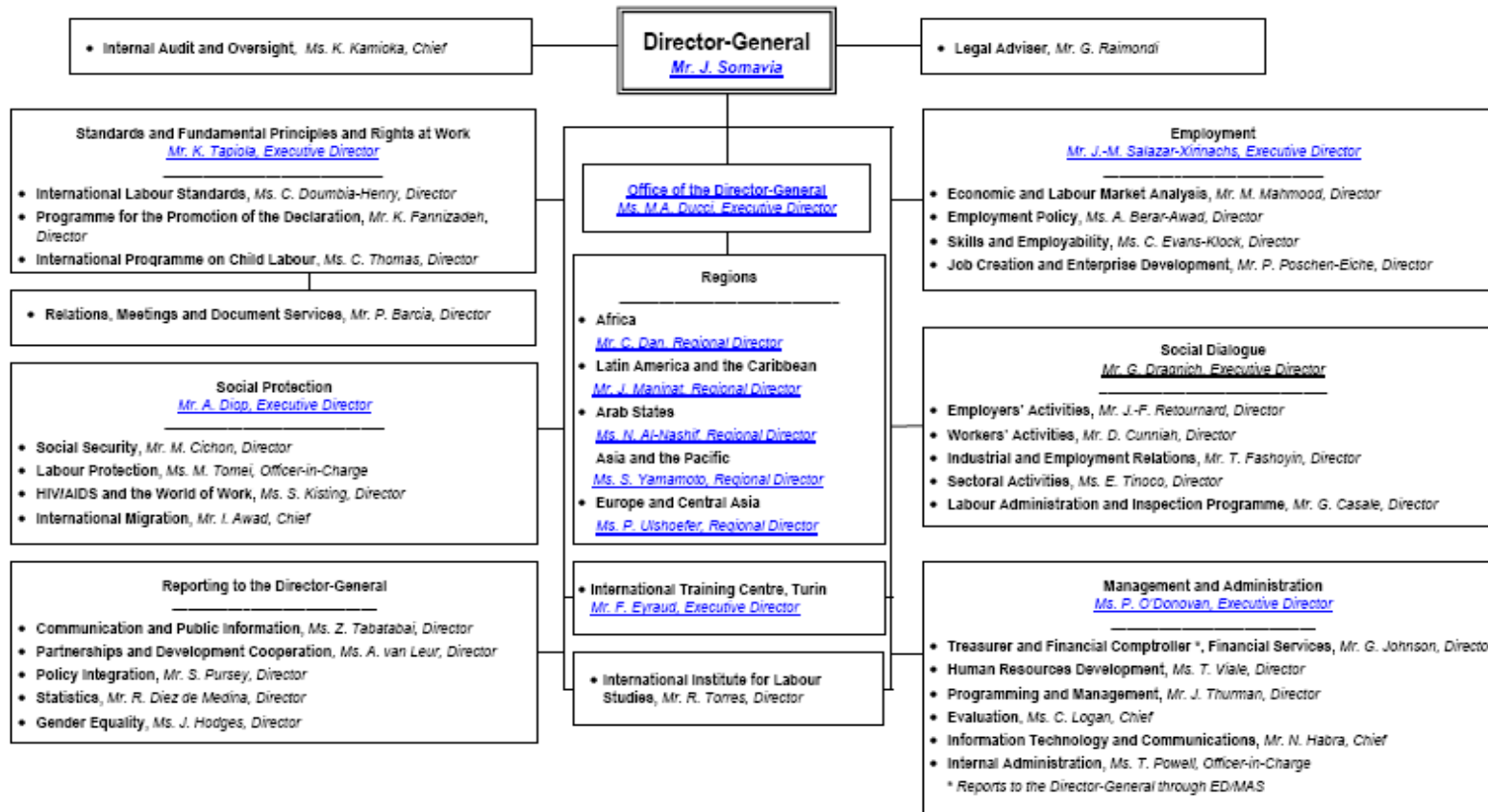
- Ansættelsesretchef Flemming Dreesen, DA, arbejdsgiverrepræsentant (Applikationskomitéen).

- Vicedirektør Jørgen Rønne, DA, stedfortrædende arbejdsgiverrepræsentant (Komitéen om HIV/AIDS i arbejdslivet).
- Chefkonsulent Henning Gade, DA, rådgiver (Komitéen om det strategiske mål beskæftigelse).
- Chefkonsulent Henrik Schilder, KL, rådgiver (Komitéen om ordentligt arbejde for hushjælp).
- Adm. direktør Jørn Neergaard Larsen, DA, vil aflægge konferencen et besøg.

d. Folketingsmedlemmer.

Helle Sjelle (K) samt sekretær for Arbejdsmarkedsudvalget Jakob Heltoft deltager som observatører den 16.-17. juni 2010.

International Labour Office Senior Management Structure

Last update: 2 February 2010

Bilag 2   Oversigt over dansk personale i ILO

Pr. april 2010 er 12 danskere ansat i AC-personalegruppen i ILO (heraf en fastansat). Herudover er der ansat to danskere i højere ledende stillinger (en fastansat og en tidsbegrænset) samt to danskere på sekretærniveau. Udover syv ansatte på ILO's faste budget, er der ansat ni eksperter i tidsbegrænsede stillinger. Af de i alt 16 danske ILO-ansatte arbejder otte personer i Genève-hovedkvarteret. Kønsfordelingen blandt de danske ansatte er ni kvinder og syv mænd.

ILO har en målsætning om 33 % kvinder i stillinger på øverste AC-niveau (P5). Pr. 31. december 2009 var 34,3 % af disse stillinger besat af kvinder, sammenlignet med 32,6 % ved udgangen af 2008. Den samlede kvindelige andel af AC-personalegruppen i ILO var 42,5 % i sammenligning med 40,8 ved udgangen af 2008.

Efternavn	Fornavn	Køn	Stillingskategori	Kontrakt	Enhed	Arbejdssted
Personale ansat på det faste budget						
HENRIQUES	Michael	M	D 2 Director	Fastansat	CABINET	Genève HQ
KJELDGAARD	Rie Vejs	K	P 5 AC	Fastansat	ILO-Hanoi	Hanoi
STAERMOSE	Tine	K	P 5 AC	Tidsbegrænset	ILO-Colombo	Colombo
CHRISTENSEN	Ingrid	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	SRO-New Delhi	New Delhi
MOLLER	Niels-Henrik	M	P 4 AC	Tidsbegrænset	ACT/EMP	Genève - HQ
			Gener.			
OLSEN	Christian	M	G 5 Serv	Tidsbegrænset	DTP	Genève HQ
			Gener.			
DYRBERG	Mariela	K	G 5 Serv	Tidsbegrænset	MIGRANT	Genève HQ
Ekspertansatte						
KONKOLEWSKY	Hans-Horst	M	D 2 Director	Tidsbegrænset	ISSA	Genève HQ
SØRENSEN	Bente	K	P 5 AC	Tidsbegrænset	SRO- San Jose	San Jose
FEIRING	Birgitte Peter	K	P 5 AC	Tidsbegrænset	EGALITE	Genève HQ
WICHMAND	Eric	M	P 5 AC	Tidsbegrænset	IPEC	Genève HQ
CHRISTENSEN	Jens	M	P 4 AC	Tidsbegrænset	ILO-Afrika	Dar esSalam
KEJSER	Lotte	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	ILO-Jakarta	Jakarta
KROGH-POULSEN	Birgitte	K	P 4 AC	Tidsbegrænset	IPEC	Lusaka
VISTISEN	Henrik	M	P 4 AC	Tidsbegrænset	ILO-Colombo	Colombo
RANKLØVE	Sara	K	P 3 AC	Tidsbegrænset	ED/EMP/MSU	Genève HQ

Bilag 3 ILO's strategiske mål

ILO's program for 2010-2011 er som tidligere år centreret omkring 4 overordnede strategiske mål, der hører under dagsordenen for ordentligt arbejde (Decent Work Agenda). ILO vedtog desuden i 2009 en strategisk ramme for 2010-15, hvori der under de fire strategiske mål blev opstillet 19 specifikke delmål, som skal styre ILO's aktiviteter i perioden 2010-15. De fire overordnede strategiske mål er følgende:

- **Beskæftigelse:** Målet er at skabe lige muligheder for mænd og kvinder, herunder øget jobskabelse, støtte til beskæftigelsespolitik samt opbygning af større viden og bedre færdigheder. Her arbejdes især ud fra konvention nr. 122 fra 1964 om Beskæftigelsespolitik.
- **Social beskyttelse:** Målet er at sikre social sikkerhed og ordentlige arbejdsforhold for alle som en del af "The Global Campaign on Social Security and Coverage for All", der blev lanceret i 2003 som en reaktion på, at kun hver 5. person verden over er omfattet af sociale beskyttelsesordninger. Derudover arbejdes der for bedre arbejdsmiljø særligt styrket af konvention nr. 187 om rammer for fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og den tilhørende anbefaling nr. 197 begge fra 2006. Arbejdet omkring HIV/AIDS og implementering af programmer herom ligger også under dette strategiske mål.
- **Social dialog:** Målet er at styrke trepartssamarbejdet gennem inddragelse af de sociale parter og regeringsinstitutioner. Social dialog dækker alle former for forhandling eller udveksling af synspunkter mellem regeringer, arbejdstagere og arbejdsgivere i relation til økonomisk og social politik. En lang række af ILO's konventioner er relevante for dette strategiske mål: Konvention nr. 11, 84, 87, 98, 135, 141, 144, 151 og 154.
- **Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder i arbejde** er ILO's mest centrale strategiske målsætning. Det handler om at udvikle og realisere normer og standarder for alle former for arbejde, og herunder er der særligt fokus på børnearbejde, tvangsarbejde, foreningsfrihed og diskrimination. ILO vedtog i 1998 "The Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work" som en hjælp i arbejdet mod dette mål.

Bilag 4 Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport
ILO's Ekspertkomité's rapport for 2010 omtaler Danmark tre steder:

- **Konvention 87 om foreningsfrihed og retten til at organisere sig**
Komitéen bemærker med tilfredshed, at Danmark i sin rapport oplyser, at udenlandske søfolk på danske skibe ifølge DIS aftalen har ret til at være medlem af både danske og udenlandske fagforeninger. Komitéen udbeder sig i den kommende rapport en kopi af DIS aftalen.
- **Konvention 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger:**
Komitéen noterer sig, at 5317 ud af 9594 sømænd på danske skibe er udlændinge, og at Danmark i sin næste rapport bør oplyse, hvilke skridt regeringen har taget med henblik på, at danske fagforeninger kan repræsentere alle deres medlemmer - danske såvel som udenlandske statsborgere.

Komitéen opfordrer regeringen til dialog med arbejdsmarkedets parter med henblik på at nå til enighed om DIS sagen samt til at redegøre for udviklingen på området inklusive behandlingen i det faste ILO-udvalg.

- **Konvention 129 om arbejdstilsyn i landbruget:**
Komitéen bemærker med tilfredshed, at Danmark i sin rapport oplyser, at Arbejdstilsynet har samarbejdet med Landbrugsrådet om at nedbringe antallet af ulykker i landbruget.

Ekspertkomitéens rapport kan i øvrigt læses på:

http://www.ilo.org/global/What_we_do/Officialmeetings/ilc/ILCSessions/98thSession/ReportsubmittedtotheConference/lang--en/docName--WCMS_123424/index.htm

Bilag 5 Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO

Rapporteringsoversigt 2010-11			
Konvention nr.	Titel	Rapp.år	Evt. bemærkninger
6	Unge menneskers natarbejde i industrien	2011	Regelmæssig rapport
11	Landarbejderes forenings- og organisationsret	2011	Regelmæssig rapport
12	Landarbejderes forsikring mod ulykkestilfælde	2011	Regelmæssig rapport
19	Ligeberettigelse for inden- og udenlandske arbejdere i henseende til ulykkestilfælde, indtrufne under arbejdet	2011	Regelmæssig rapport
29	Tvungent eller pligtmæssigt arbejde	2010	Regelmæssig rapport
42	Erstatning for erhvervs sygdomme	2011	Regelmæssig rapport
81	Arbejdstilsyn inden for industri og handel	2010	Regelmæssig rapport
87	Foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig	2011	Regelmæssig rapport
88	Arbejdsformidlingens organisation	2010	Regelmæssig rapport
94	Arbejdsklausuler i offentlige kontrakter	2011	Regelmæssig rapport
98	Retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger	2011	Regelmæssig rapport
100	Lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi	2011	Regelmæssig rapport
102	Minimumsnormer for social tryghed	2011	Regelmæssig rapport
105	Afskaffelse af tvangsarbejde	2010	Regelmæssig rapport
111	Forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv	2011	Regelmæssig rapport
115	Beskyttelse af arbejdstagere mod ioniserende stråling	2010	Regelmæssig rapport
118	Ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed	2011	Regelmæssig rapport
119	Sikring af maskineri	2010	Regelmæssig rapport
120	Hygiejne i handels- og kontorvirksomheder	2010	Regelmæssig rapport
122	Beskæftigelsespolitik	2011	Regelmæssig rapport

126	Opholdsrum i fiskefartøjer	2011	Regelmæssig rapport
129	Arbejdstilsyn i landbruget	2010	Regelmæssig rapport
130	Læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom	2011	Regelmæssig rapport
138	Mindstealder for adgang til beskæftigelse	2010	Regelmæssig rapport
139	Forebyggelse af og kontrol med sundhedsmæssige farer på arbejdspladsen forårsaget af kræftfremkaldende stoffer	2010	Regelmæssig rapport
141	Landbrugsorganisationer og deres rolle i den økonomiske og sociale udvikling	2011	Regelmæssig rapport
144	Tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af ILO-standarder	2011	Regelmæssig rapport
148	Beskyttelse af arbejdere mod arbejdsmiljøets farer fremkaldt af luftforurening, støj og vibration	2010	Regelmæssig rapport
155	Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og arbejdsmiljø	2010	Regelmæssig rapport
159	Erhvervsmæssig revalidering og beskæftigelse af handicappede	2010	Regelmæssig rapport
162	Sikkerhed ved anvendelse af asbest	2010	Regelmæssig rapport
167	Sikkerhed og sundhed indenfor bygge- og anlægssektoren	2010	Regelmæssig rapport
169	Indfødte folk og stammefolk i selvstændige stater	2010	<i>Udestår fra 2009</i>
182	Forbud mod og omgående indsats for afskaffelse af de værste former for børnearbejde	2010	Regelmæssig rapport
187	Rammer for fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen	2011	Første rapport